

Vojenství u nás a v cizině.

Major gšt. Jiří Sommer:

Rakousko — branná moc.

Když se říše rakousko-uherská roku 1918 rozpadla, nemohla se republika Rakouská dlouho rozhodnout, jak zajistit brannou schopnost státu. Ze zbytku armády rak.-uherské byly organisovány místní „Volkswehr“ v síle maximálně praporu. V únoru 1919 byl vydán zákon, podle něhož rakouská armáda měla být milicí se všeobecnou brannou povinností, se 4měsíční služební dobou. Mírový počet měl činit 24.000 mužů. K uskutečnění zákona však nedošlo vzhledem k parafování mírové smlouvy st.-germainské.

Touto mírovou smlouvou bylo Rakousku povoleno udržovat armádu, organisovanou na dobrovolnickém systému nejméně s 6letou služební dobou. Počet nesměl přesahovat 30.000 mužů (v tom 1.500 důstojníků). Počet a druh zbraní byl předepsán takto: 34.500 pušek, 450 kulometů, 60 minometů a 90 polních a horských děl. Ostatní válečný materiál musil být zničen anebo odevzdán Dohodě. Rakousko nemělo mít vojenská letadla, těžké a protiletadlové dělostřelectvo ani útočnou vozbu. Výroba válečného materiálu měla být omezena na jednu státní zbrojovku. Vývoz a dovoz válečného materiálu byl zakázán. Nad prováděním znění mírové smlouvy bděla až do roku 1927 mezinárodní komise.

Proto rozpustilo Rakousko „Volkswehr“. V březnu 1920 byl vydán zákon, který vytvořil v duchu mírové smlouvy spolkové vojsko o 6 smíšených brigádách (2 pěší pluky, 1 cyklistický prapor, 1 samostatný pěší prapor, 1 eskadrona, 1 dělostřelecký oddíl o 4 bateriích, 1 ženijní prapor, 1 telegrafní prapor, 1 automobilní a 1 vozatajská rota).

Z rozpočtových důvodů nebylo početního stavu, povoleného mírovou smlouvou, nikdy dosaženo.

K zvýšení branné schopnosti státu mimo rámec mírové smlouvy se uchýlilo Rakousko k organisaci branných svazů. Byla to především „Heimwehr“ jako organisace politické pravice, sociálně demokratický „Schutzbund“, národně socialistické „Sturm Abteilung“ (SA) a j. Napjatá vnitropolitická situace vyvrcholila v únoru 1933 v občanské válce, která skončila rozpuštěním všech politických stran a jejich branných svazů s tendencí levicovou a velkoněmeckou. Ostatní branné svazy, organisované ve vlastenecké frontě, vytvořily „Schutzkorps“ — jakýsi druh státní milice.

R. 1933 využilo Rakousko hrozícího nedobrovolného „Anschlusu“ a dosáhlo od velmocí (Velké Británie, Francie a Itálie) svolení k změně v doplňování spolkového vojska. Toto mohlo být doplněno na 30.000 mužů, t. j. na počet povolený mírovou smlouvou, postavením „Assistenzkorps“ v síle 10.000 mužů. Assistenzkorps se doplňoval dobrovolníky nejvýše s 6měsíční služební dobou. Tímto způsobem bylo možno dosíci ročně 20.000 vycvičených záložníků.

Rakousko však už dříve — po příkladu Německa — bez svolení velmocí — porušovalo závazky mírové smlouvy: udržovalo branné svazy, organisovalo vojenské letectvo, udržovalo ve výzbroji těžká a protiletadlová děla, vybudovalo rozsáhlý zbrojní průmysl, dováželo válečný materiál atd.

R. 1935 byla rakouská armáda reorganisována v 7 divisi, 1 rychlou divisi, letectvo a armádní útvary.

V dubnu 1936 byla pod rouškou „všeobecné služební povinnosti pro veřejné účely“ zavedena všeobecná branná povinnost, zrušen námezdný systém doplňování armády a přikročeno k reorganisaci branných svazů v armádní milici.

Dnešní rakouská armáda je složena z řadové armády (asi 55.000 mužů) a z milice.

Podle zákona je každý rakouský občan v stáří od 18—42 let povinen služební povinností. Odvodní povinnost počíná dokončením 21. roku. Presenční služba trvá 1 rok, ale může být spolkovým prezidentem prodloužena. Záložníci konají 5 cvičení ve zbraní v trvání 4 neděl.

Vrchním velitelem armády je spolkový prezident. Velení a správu armády provádí ministerstvo národní obrany (Bundesministerium für Landesverteidigung). V jeho čele je ministr a jemu jsou podřízeny tři odbory a právní oddělení. I. odbor má prezidiální kancelář a ta má oddělení: osobní, doplňovací, remontní, výcvikové, telegrafní a zdravotnické, II. odbor má oddělení: stavební, zbrojní, intendantní, rozpočtové a technický výzkumný úřad, III. odbor s oddělením operačním, zpravodajským,

mobilisačním a leteckým představují náš hlavní štáb. Pomocným orgánem ministerovým je armádní inspektorát, který obsahuje inspektory jednotlivých zbraní a některých služeb.

Ministerstvu národní obrany podléhá 7 divisi, 1 rychlá divise a velitelství letectva. Divise nejsou prozatím jednotně organisovány. Obsahují 2—3 pěší pluky, 1—2 samostatné pěší prapory, 1 lehký dělostřelecký pluk, 1—2 ženijní prapory, 1 telegrafní prapor, 1 automobilní rota. Rychlá divise má motorisovanou mysliveckou brigádu (4 motorisované myslivecké prapory), 2 dragounské pluky, 1 motorisovaný dělostřelecký oddíl, 1 prapor útočné vozby, 1 motorisovanou ženijní rotu. Velitelství letectva podléhají 2 letecké pluky, 1 rota protiletadlových kulometů, 1 baterie protiletadlových děl, 1 letecká hlásná rota.

Celkem má rakouská řadová armáda:

pěchoty: 1 gardový prapor, 15 pěších pluků (2—3 prapory o 3 pěších a 1 kulometné rotě), 1 pluk alpských myslivců (2 prapory), 1 pluk alpských střelců (2 prapory), 1 samostatný myslivecký prapor, 3 samostatné prapory alpských myslivců, 4 motorisované myslivecké prapory, 1 prapor útočné vozby (2 roty tanků, 1 rota obrněných aut), 1 rota protiletadlových kulometů;

dělostřelectva: 7 lehkých dělostřeleckých pluků (3 oddíly po 2 bateriích), 1 dělostřelecký pluk armádní zálohy (1 lehký a 2 hrubé oddíly), 1 protiletadlovou baterii, 7 automobilních rot;

jezdecktva: 2 dragounské pluky (3 normální a 1 kulometná eskadrona);

letectva: 2 letecké pluky (o 2 perutích po 2—3 letkách), 1 leteckou hlásnou rotu;

ženijního vojska: 7 pionýrských praporů, 1 motorisovanou pionýrskou rotu, 1 mostní prapor;

telegrafního vojska: 7 telegrafních praporů.

Rakouská milice (Frontmiliz) je podle zákona vytvořena z dobrovolníků vlastenecké fronty. Je určena k zajištění hranic a střežení. Miliční jednotky jsou podřízeny skrze velitele vůdci vlastenecké fronty (spolkový kancléř). Jednotky ve službě jsou podřízeny velitelství spolkového vojska. Složky milice jsou: Jägermiliz (18—40 let), Standmiliz (méně způsobilí od 18—60 let) a Sondermiliz (protiletadlová obrana, letecká a automobilní milice a p.). Velitele milice jmenuje vůdce vlastenecké fronty. V jednotlivých spolkových zemích jsou zemští velitelé milice. Těm podléhají obvodoví velitelé, jim zase okresní velitelé a velitelům okresním místní velitelé.

Počítá se, že v každém politickém okrese bude organisován prapor. Prapory budou sloučeny v pluky a pluky v brigády. Početní stav milice je asi 100.000 mužů, z toho 50.000 Jägermiliz. Vybíj a výstroj je uložen v okresních skladištích, takže mobilisovat milici je možno v několika hodinách.

K bezpečnostním sborům patří četnictvo, spolková policie a celní stráž. Četnictvo (asi 7.000 mužů) je organisováno podle zemí, podobně jako u nás. Podléhá ministerstvu vnitra. Doplnuje se ze spolkového vojska. Je vyzbrojeno též plynovou maskou, kulomety a obrněnými auty. Za války se zúčastní zajištění hranic a je podřízeno armádě.

Spolková policie (asi 12.000 mužů) koná službu v hlavních místech zemí, v pohraničí a na Dunaji. Podléhá ministerstvu vnitra. Doplnování, organisace, výzbroj a válečný úkol je stejný jako u četnictva.

Celní stráž (asi 2.000 mužů) je organisována podle zemí. Je vyzbrojena puškou. Její válečný úkol je stejný, jako u četnictva a policie.

Branná výchova je v Rakousku od 1. I. 1937 povinná.